

Luxemburg 19-22 september 2008

Weekendje Luxemburg begon vrijdagsochtends in Kerkrade, stralend weer echt een weekendje om met de Z1 te rijden.

Nico en Marian hadden apart voor de Z1 een rondleiding van 1 ½ uur geregeld in Rolduc. We werden gastvrij ontvangen door onze gids, een man met veel grapjes en humor.

Bij het begin gelijk al van jullie hebben haast daarom heb ik een pakje papieren zakdoekjes (van het merk tempo) bij me en als ik die omhoog steek dan weten jullie wat je te doen staat.

Hij vertelde dat Rolduc onderverdeeld kon worden in 5 tijdperken:

- 1 ste Rolduc 1104-1819 De Abdij
- 2 de Rolduc 1831-1843 Het kleinseminarie bisdom Luik
- 3 de Rolduc 1843-1946 Algemeen onderwijsinstituut
- 4 de Rolduc 1946 -1970 Klein seminarie bisdom Roermond
- 5 de Rolduc 1970 – nu Congrescentrum -Groot seminar sinds 1974

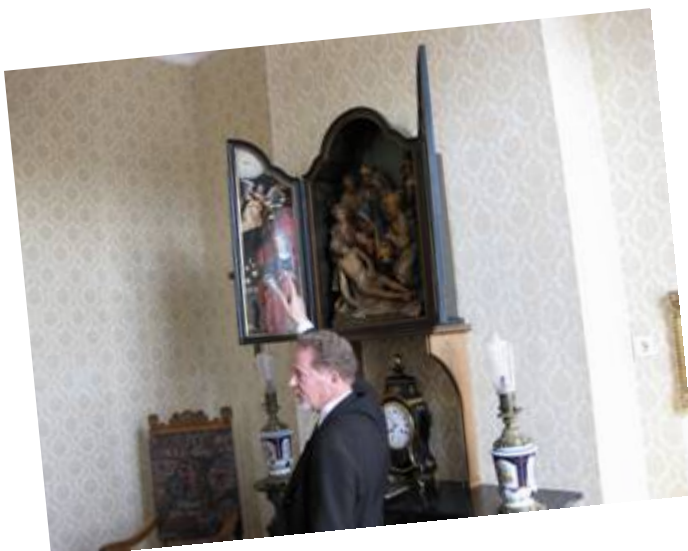
Verder dat er eerst alleen een houten kapel heeft gestaan nadat deze afbrandde werd er een stenen crypte gebouwd waar overheen later de kerk is gebouwd.

De crypte ligt nu onder het hoofdaltaar. De Crypte en het klooster worden toegewijd aan de Maagd Maria en de aartsengel Gabriel (ook daar had onze gids een flauwe grap iedereen weet wie Gabriel is en ja zei die toen hadden ze ook al ivf waardoor Maria is zwanger geraakt). Het bijzondere van deze crypte is dat het allemaal verschillende zuilen heeft.

In de crypte is nog een sarcofaag waarvan men dacht de begraafplaats was van Ailbertus van Anhoing, maar dat bleek niet waar te zijn.

Onze gids had erge haast en heeft verder niet veel verteld over de kerk, nog wel even over de afbeeldingen in de prachtige gebrandschilderde ramen.

Ook hebben we de bisschoppelijke vertrekken nog bezocht, het bleek: als de bisschop voor een paar dagen kwam, hij zijn eigen werk- en slaapvertrekken had en zijn eigen fles cognac. In de bisschoppelijke kamer hing een drieluik met een prachtig houtsnijwerk.

Ook hebben we de prachtige Rococo bibliotheek nog bezocht waarbij hij vertelde dat de meest kostbare boeken daar niet meer bewaard werden maar in het archief. De bibliotheek wordt nu ook gebruikt voor concerten etc.

Samen met de gids heb ik nog even op de vleugel gespeeld.

Na de lange wandeling werden we door Nico en Marian getrakteerd op koffie met echte Limburgse vla onder in de kelder van het klooster.

Tegen een 12 uur zijn we gaan rijden aan de hand van de route die Nico en Marian hadden uitgezet.

In verschillende groepen zijn we richting Vianden vertrokken

De rit naar Vianden was geweldig over mooie rustige weggetjes waar het goed toeren was.

S'avonds waren we een van de laatste die aan kwamen bij het hotel

Het was nog prachtig weer en konden nog lekker even een drankje buiten op het terras nuttigen

De kamers waren super helemaal nieuw

En het was lekker slapen na zo'n dagje open rijden.

20 september 2008 Vianden Luxemburg

Het beloofde een mooie dag te worden en dat werd en bleef het.

We reden deze dag met 4 auto's, eerst maar eens het geladen route schema met elkaar vergelijken, de ene tom blijkt niet altijd de andere tom, maar met behulp en instructies van de hoofd tom jan gils kwamen we er voorlopig wel uit.

Wat een werk moet het geweest zijn om alle routes er in te zetten, er zijn heel wat kilometers aan vooraf gegaan.

Vooruit parkeerplaats af brug over rechts af en dan even verder links af, maar neen, was er een zaterdagsmarkt, alles afgezet, daar had Tom niet opgerekend, we wilden toch wel op de route komen, nagevraagd, 7 a 8 km verder zou er een afslag zijn, die kant op kwamen er al weer Z1's terug. Per saldo bijna een uur gereden en niet veel opgeschoten, edoch toch op de route gekomen na onderweg Bob nog te hebben gesproken die keek of zijn schaapjes op het goede spoor zaten.

Wat een prachtige omgeving het leek wel of we op een hoogvlakte reden, wat een rust.

We hebben heel wat haarspeldbochten gereden niet van die lange zoals in de bergen, maar met zeer korte afstanden tussen de bochten, je kreeg er spierpijn van.

We hebben ons niet de tijd gegund om het mooie kasteel in beaulieu te bekijken.

Diekirch was de aanrader om te eten. Toeristisch plaatsje met een soort vrij markt

Met een muziek tempel waar een soort thai chi met muziek gegeven werd..

Wat te eten, we streken neer bij een pizzeria vanwege het mooie weer buiten, het bijzondere was echter binnen, het bleek tevens een italiaanse winkel te zijn de tafels stonden tussen de schappen, wellicht een nieuwe trend ?

De porties waren niet mis, we bestelden een kleine pizza die al heel royaal was, maar de salade nicoise sloeg alles, of je een week niet gegeten had, Theo doorgaans een prima eter had er de grootse moeite mee.

Ja dan weer verder genieten maar weer van de prachtige omgeving het leek wel verkeerslichten vrij. Na nog een bakkie te hebben gedaan was de rit van 154 km alweer voorbij. Het was wel genieten, wellicht hoeft je helemaal niet naar de hoge bergen hier is alles bij de hand en niet te ver.

Zaterdagavond is de uitgangsavond, een ieder extra opgedoft voor het diner naar bleek met muziek.

De zanger toetsenist bleek een nederlander die al 30 jaar in luxemburg woont.

Hij deed zijn uiterste best om tussen de gangen door de goegemente te verlijden om een dansje te maken, maar dat lukte niet echt, er blijken maar een paar enthousiaste mannen te zijn die zich lieten verlijden, derhalve teleurgestelde dames die dat kennelijk meer in zich hebben. Wat een muzikant niet altijd door heeft is dat je tijdens het eten toch weleens met je tafelgenoten wilt praten, maar die versta je bijna niet. Resultaat er stonden meer mensen bij de bar dan op de vloer, kennelijk was men niet zo gecharmeerd van dit genre, maar merel kreeg een aantal heren zover om de vloer te komen, waar de rijder van Ron zicht ontpopte als een weder geboorte van Andre Hazes.

De muzikant wilde afsluiten maar ja de volhouders vonden dat maar niks en hij gaf toe.

De volgende ochtend vernam ik wel dat hij een van de laatste was die vertrok.

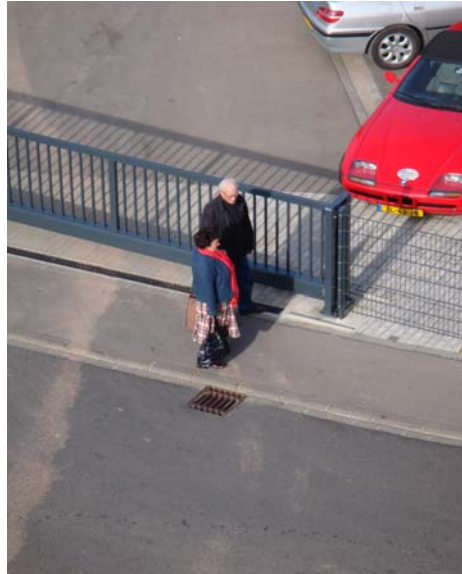
Bij de bar was het gezellig met 2 dansende dames op de tafel, wellicht iets voor een volgende keer wie is de best zingende Z1 dame of een karaoke competitie.

Weer was er een plezierige dag voorbij

Roland

Het is zondagmorgen en het beloofd weer een mooie dag te worden. De alcohol van de vorige avond heeft wel "lichte" sporen in ons hoofd achtergelaten, maar och, alles went. De zon schijnt en het is droog. Als we van ons balkon naar beneden kijken zien we de eersten al weer staan te dringen voor het hek om bij hun auto te kunnen om op pad te gaan.

Wij nemen iets meer tijd en we gaan op ons gemak naar beneden voor het heerlijke ontbijt. De kok heeft weer overal aan gedacht en zelfs de eitjes wat langer gekookt zodat ze niet allemaal van onze ei-lepeltje lopen en we ze heerlijk kunnen oppeuzelen. De zieken zijn weer beneden dus iedereen kan gezond en wel aan de rit beginnen.

Eerst moet er nog wel eventjes door het bestuur vergadert worden over de doorgang van het feest van het 10-jarig bestaan van de club. Wat bleek namelijk, er hadden zich zeer weinig leden aangemeld voor het feest in 2009 om het 10-jarig bestaan gezamenlijk te vieren. E.a. was al eerder door een teleurgestelde Ben aan de aanwezigen medegedeeld. Gelukkig waren er tussentijds nog wat nieuwe aanmeldingen gekomen zodat het bestuur alsnog besloot om het feest door te laten gaan.

Conclusie was derhalve: Het is zeker de moeite waard om het feest door te laten gaan.

Richard was ondertussen (nog wel te voet) met de dames naar het dorp toe en komt uiteindelijk als kasteelheer met zijn harem in het kasteel aan na beklimming van de berg waarop het kasteel ligt. Wij hadden het kasteel al dikwijls vanaf ons balkon kunnen zien en hoefden ons dus niet zo in te spannen, we zijn tenslotte lid van een autoclub.

Maar de wandelclub was van korte duur, de vergadering is snel afgelopen en zodoende worden de wandelaars teruggebeld zodat we aan de rit van vandaag kunnen beginnen.

Even later komt de wandelclub hijgend binnen om nog een kopje koffie te nuttigen en uiteindelijk is iedereen startklaar.

Om kwart voor 12 starten we met 7

auto's.

We rijden eerst langs de wateropslagplaats van de elektriciteitscentrale maar om deze te kunnen bekijken moesten we 3 x 35 treden klimmen en dat viel voor sommige van ons niet mee.

Daarna zijn we aan de heerlijke rit begonnen. Maar zoals bij eerder ritten gingen we al snel lunchen. We kozen een zekere plek nog wel onder een partytent zodat we geen last hadden van de zon maar ook van eventuele buitjes. We mochten er van alles bestellen als we maar allemaal hetzelfde namen want de groep was toch wel erg groot volgens de dienst. Voor onze groep was dat een heerlijke omelet met natuurlijk frieten, een andere groep was bij de chinees beland en nog een andere groep hoorden we hadden een heerlijke pizza gegeten..

Tijdens de lunch heeft Bob nog even laten zien dat hij niet alleen een geweldige tocht uit kan zetten, maar ook goed hondentraining kan geven.

Hij had het allemaal onder controle, totdat hij uit het zicht was en de hond weer zijn eigen gang kon gaan en de groep hierom natuurlijk hartelijk moest lachen.

Achter Bob rijden is altijd een avontuur, ook dit maal wisten we niet wat ons te wachten stond. Hij probeerde of alle afgesloten wegen (ROUTE BARREE) wel degelijk afgesloten waren, maar zoals we dat van Bob wel gewend zijn kwam hij overal goed weg en bleek op het einde dat alle wegen voor hem en ons wel open waren. We snappen nog steeds niet waarom er zoveel wegen afgesloten waren terwijl er niets te merken was van wegwerkzaamheden. Maar ja. Dat weten we ook weer voor de volgende keer als we weer in Luxemburg gaan rijden.

Tegen 5 uur kwamen we zoals gebruikelijk allemaal weer terug bij het hotel. John zorgde er voor dat alle auto's goed in de garage terecht kwamen, volgens mij hadden er nog nooit zoveel auto's gelijk in deze garage gestaan. 's Avond hebben we weer lekker zitten dineren, daar kwam nog een verrassing bij dat er nog geld over was voor de drank. En je zult het niet geloven, maar op het einde van de avond was er nog steeds 300 euro over van het 1000 euro dranktegoed zodat de grote groep de volgende dag nog een drankje kon nemen.

Het was wederom een heerlijke dag geweest met mooi weer en veel gezelligheid.

Ellen en Jan (die van die mooie blauwe Z1)

Toerit Luxemburg Bezoek aan de waterkrachtcentrale van Viande

Het was alweer de laatste dag van een zeer geslaagd weekend en Bob had als afsluiting ons de mogelijkheid gegeven om een bezoek te brengen aan SEO (Société Electrique de l'Our SA)

Daar de avond ervoor alle Z1's in de parkeergarage moesten, was het de vraag of we ze er ook weer op tijd uit zouden krijgen. 35 Z1's in een garage voor 17 auto's is nogal veel en de wagens stonden dan ook echt dicht op elkaar.

Gelukkig waren we op tijd uit de garage en om kwart over tien blies Bob het vertreksein. Iedereen vertrok (8 Z1's) behalve John.

Een korte rit bracht ons bij de centrale en John sloot zich wat later bij ons aan. Hijzelf zei dat hij niet te laat was, de rest dacht van wel.

Bij de centrale werden we ontvangen door Mirjam Petri (bekende naam? Jawel haar zwager is de eigenaar van het hotel waarin wij verbleven) Mirjam woont al 28 jaar in Luxemburg en is gids voor diverse attracties waaronder de centrale.

De rondleiding begon met een (Nederlandstalige) film die de werking en de geschiedenis van de centrale beschrijft.

De centrale is een zgn. pomp accumulatie-centrale. Voor niet technuten: een soort hele grote accu waar dmv. water energie wordt opgeslagen om die energie later weer te kunnen gebruiken.

In 1959 ging de bouw van start en in 1964 was de opening. Een bijzondere prestatie gezien de afmetingen. Dit werd pas echt duidelijk toen we na de film de centrale zelf ingingen. Een lange gang de berg in geeft toegang tot een met springstoffen uitgehouwen hal van 330 m lang 30 m diep en 17 m breed; zeer indrukwekkend.

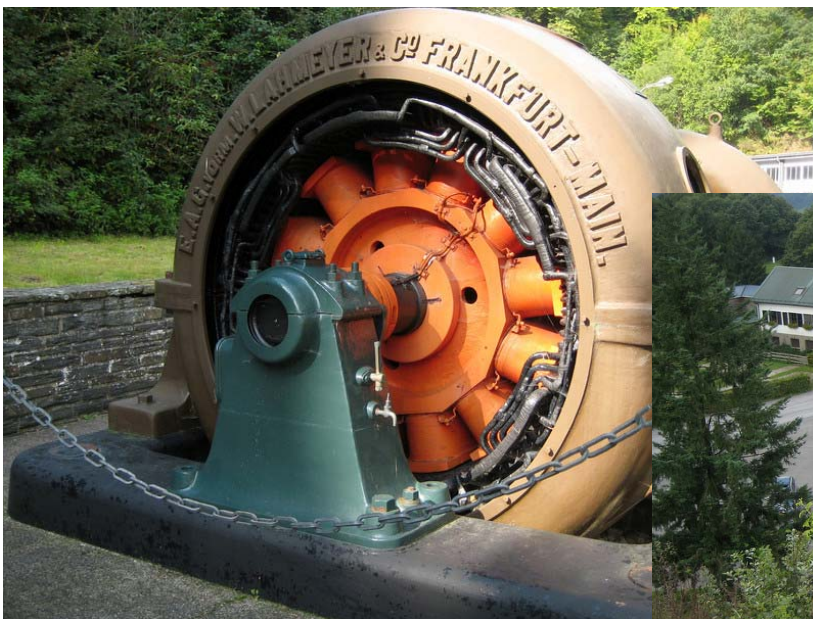
Water uit een 300 meter hoger gelegen bassin loopt via een aantal in de berg uitgehouwen gangen met erin buizen van 6 meter doorsnede naar de pomp/turbine/generator ruimte.

De watercapaciteit van het bassin is voldoende om gedurende 4 ½ uur het elektriciteitsnet te voorzien van stroom gedurende de piekuren. Het water drijft dan een turbine aan die op zijn beurt een generator aandrijft. In de daluren wordt de generator aangesloten op het net als motor en de pomp die aan de andere kant zit pompt water terug naar het spaarbekken. Eenvoudig en geniaal. Als je te veel stroom hebt in het net (nacht) pomp je water in het bassin; als er een tekort is (gedurende de dag op bepaalde uren) wek je stroom op met water uit het bassin.

Afsluitend bezochten we het bassin waarvan de "dijk" door een trap met 105 treden te beklimmen was. Ook hier; indrukwekkend zo groot.

Dit was ook de plek waar de excursie eindigde en wij namen afscheid van Mirjam en gingen op weg naar huis. Al met al een erg leuke afsluiting van een erg leuk weekend.

Arie Bode

Nog wat extra foto's

